

ERnestus filius fuit Heinrici ducis Lunenburgē
fis & Brunsvicensis, quem ei Ernesti Electoris
Saxoniae filia peperit, in urbe Olfensi. Hunc paren-
tes ob egregiam indolem ad Fridericum Saxoniae
ducem eius auunculum miserunt, ut in bonis lite-
ris et omnis generis uirtutibus optimè educaretur.
Is Vuitenbergæ Ernestum Georgio Spalatino in-
stituendum tradidit, ubi breui adeò profecit, ut e-
tiam Heinricum Goëdten Iuris professorem cum
fructu audire potuerit. Postea Lutetiam profectus
bonas artes didicit, & Gallicæ linguæ operam de-
dit. Hoc modo factum, ut sua eruditione & singula-
ri prudentia sibi magnum nomen compararit. Inte-
rea cum pater ex hac uita decederet, ad suæ ditionis gubernationem accersit-
tur. Itaq; amicorum consilio usus, in primis bellorū reliquias cum uicinis prin-
cipibus cōposuit, atq; suos subditos ad meliorem disciplinam redegit. Deinde
cum uideret multas superstitiones paulatim in Ecclesiam irrepisse, eas om-
nino sustulit, atq; Euangelij doctrinam omnium ordinum suæ ditionis con-
sensu publicè recepit. tum uerò hinc inde scholas erexit, ac ut iuuentus opti-
mè educaretur, diligenter curauit. Viros etiam doctos Ecclesijs & scholis pre-
fecit, eosq; admonuit, ut & uerbo & exemplo suas oues fideliter pascerēt. Ut
autem illi commodius ea quæ uellent perficerent, lege sanciuuit, ut ministrorū
Ecclesiæ petitiones nullius loci præfectis, uerùm principi ipsi statim propo-
nerentur, quò res ad Ecclesiæ dignitatem pertinentes citius expedirentur.